

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Daniely Zemanové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci **žalobce: R. T.**, zastoupeného Mgr. Lukášem Raidou, advokátem se sídlem 28. října 875/275, Ostrava, proti **žalovanému: Finanční ředitelství v Ostravě**, se sídlem Na Jízdárně 3, Ostrava, proti rozhodnutím žalovaného ze dne 7. 9. 2005, č. j. 9402/130/2003, 9402/130/2003-1, 9402/130/2003-2, 9402/130/2003-5, 402/130/2003-6, 9402/130/2003-7, 9402/130/2003-8, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 24. 9. 2008, č. j. 22 Ca 145/2008 – 90.

t a k t o :

Kasační stížnosti se odkladný účinek **n e p ř i z n á v á .**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížností napadá v záhlaví označený rozsudek Krajského soudu v Ostravě (dále jen „krajský soud“), kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti v záhlaví uvedeným rozhodnutím Finančního ředitelství v Ostravě (dále jen „žalovaný“), jimiž žalovaný změnil rozhodnutí Finančního úřadu Opavě ve věci daňového penále na daň z přidané hodnoty za zdaňovací období v rozmezí července 1994 do února 1998. Stěžovatel v řízení o kasační stížnosti požádal o přiznání odkladného účinku. Svůj návrh odůvodnil tak, že jde jen o příslušenství daně a okamžitý výběr penále by pro něj znamenal nenahraditelnou újmu.

Žalovaný se ve svém vyjádření ke kasační stížnosti zabýval pouze meritorními důvody, k návrhu na přiznání odkladného účinku se nevyjádřil.

Nejvyšší správní soud posoudil návrh stěžovatele na přiznání odkladného účinku následovně:

Kasační stížnost podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), nemá odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat za přiměřeného

užití ustanovení § 73 odst. 2 až 4 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nenahraditelnou újmu přiznání odkladného účinku se nedotkne nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a není v rozporu s veřejným zájmem.

Nejvyšší správní soud z návrhu stěžovatele ověřil, že zde neuvedl žádné skutečnosti, které by dokládaly možnost vzniku nenahraditelné újmy. Tento neurčitý právní pojem byl již Nejvyšším správním soudem vyložen, např. v usnesení ze dne 5. 10. 2004, č. j. 6 Afs 25/2003 - 59 (publikováno na www.nssoud.cz): „*Nenahraditelná újma, která by stěžovateli při výkonu nebo jiných právních následcích rozhodnutí mohla vzniknout, a jež je základní podmínkou pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti (§ 73 odst. 2 s. ř. s.), musí představovat výjimečný a závažný stav, který již nelze v dalším běhu času nijak odčinit.*“

Tvrzení stěžovatele v tom smyslu, že okamžitý výběr penále bude znamenat nenahraditelnou újmu, nelze považovat za osvědčení této újmy ve výše uvedeném smyslu. Důvody možného vzniku nenahraditelné újmy jsou vždy subjektivní, závislé pouze na osobě a situaci navrhovatele. Je proto logické, že v řízení o přiznání odkladného účinku nese břemeno tvrzení navrhovatel, nikdo jiný nemůže jeho tvrzení nahradit. Soud posuzuje jím uvedené skutečnosti dle § 73 s. ř. s., není však povinen ani oprávněn tyto skutečnosti jakýmkoli způsobem sám dovozovat. Stěžovatel v dané věci neuvedl, jakým způsobem se konkrétně projeví výkon rozhodnutí v jeho případě a jaké konkrétní důsledky to způsobí.

Vzhledem ke shora uvedenému Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že stěžovatel ve svém návrhu neosvědčil ve smyslu § 73 s. ř. s., ve spojení s § 107 s. ř. s., skutečnosti, které by potvrzovaly možnost vzniku výjimečného a závažného stavu, který by již nebylo možno v dalším běhu času nijak odčinit. Není tak splněna základní podmínka pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, a proto Nejvyšší správní soud návrhu stěžovatele nevyhověl.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. ledna 2009

Mgr. Daniela Zemanová
předsedkyně senátu